

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia,
pentru educația și creșterea morală a poporului creștin

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apare în fiecare lună
Redactor: P. BOȘOROGAN

Cele două femei.

Când se vorbește de pagina femeii, desigur că v'om înțelege despre lucrarea femeii, de unde deducem că cu drept, că celor ce urmează mai jos, li-s'ar potrivi mai bine titlul: de LUCRAREA FEMEII. Pentru că, ori unde se amintește de femeie în Sfânta Scriptură; sau chiar și în orice literatură socială, întotdeauna se amintește, se descrie faptele, (lucrarea) femeii. Fiindcă nu sunt pe lume mai multe femei decât două, da, numai două . . . precum nu sunt pe lume nici mai multe căi, ci numai două; una îngustă și una largă, numai doi fii sunt, unul ascultător, și unul neascultător, numai două vecinicii, una a vieții și una a morții, și chiar numai două cuvinte (glasuri) sunt: „VINO! (veniți) DU-TE! (duceți-vă)“ Așa și femeii nu mai două sunt, una bună și una rea.

Bunătatea sau răutatea unei femei se poate cunoaște numai dacă îi privim faptele, sau lucrările ei, cari sunt învederate atât în viața femeilor din timpurile vechi, descrise în Sfânta Scriptură, cât și în timpul de față, în viața socială. Noi nu ne vom ocupa deci cu descrierea amănunțită a acelor două femei, ci doar numai în parte.

Se știe din vechime, că femeia bună a fost o binecuvântare, pentru soțul ei, pentru familia ei, pentru societatea din care a făcut parte și chiar pentru poporul (națiunea) ei. Luând ca de pildă femeile Vechiului și Noului Testament care este cea mai adevărată istorie a lumii, avem pe: Sara, soția patriarhului Avram; care prin supunerea față de bărbatul ei, strălucește și astăzi ca un luceafăr pe bolta cerului feminin. (Toate femeile cari voiesc a străluci ca o rază . . . și doresc a fi: femeia cea bună; numai așa vor putea fi, dacă își vor însuși caracterul femeii Sara). Caracteristica femeii bună,

este cuprinsă toată în 6 puncte: a) supunerea față de bărbat, b) un trai curat, plin de fapte bune în viața familiară, c) o viață predată cu totul Domnului, ne iubind fala lumii (deșertăciunea iubirii de sine; împodobirea cu podoabe ce nu intră în cer), d) o fire blândă și liniștită (aceasta este o podoabă adevărată, plăcută lui Dumnezeu), e) a imita pe femeile sfinte, nu pe cele rele (cari împodobindu-se cu deșertăciunea lumească, neavând nici-o nedejde în Dumnezeu, nu se supun nici la bărbații lor), și f) în respectarea bărbatului lor. Astfel caracterizează Sfântul Petru pe femeia cea bună. I. Petru Cap. 3, vers (punct 1, 2, 3, 4, 5 și 6). Iar / Înțeleptul Solomon, care a cercetat toate, vorbește despre amândouă femeile și despre cea bună și despre cea rea. Prov. 14, 1. Femeia cuminte își zidește casa, iar cea rea (Solomon îi zice nebună) o dărâmă cu mâinile ei. O femeie cinstită este cununa bărbatului ei, dar care-i face rușine este ca putrăgaiul în oasele lui. Prov. 12, 4; Mai bine să locuești într'un colț de acoperiș, decât cu o femeie gâlcevitoare (rea de gură) într'o casă mare. Prov. 21.v. 9. 19. ect. ect. Este destul de clar, că femeia bună a făcut și mai face lucruri bune și cinste numelui ei; iar cea rea lucruri rele și rușine numelui ei.

Dacă voim a compara (a asemăna) pe celea două femei, cu celea două

căi cari sunt, vom observa: că femeia rea este mai rea decât calea cea rea. Pentru că dacă un om a pierdut calea lui cea bună, și a apucat pe cale rea, tot mai are speranță că va găsi earăși calea bună va veni un om care-l va scoate de pe calea rea, la cea bună sau se va lumina de ziua și va vedea rătăcirea. Dar de femeia rea, nu îl va scăpa nimenea, numai mormântul. Decât femeia rea chiar și moartea este mai dulce. Ecles. 7, 26.

Dupăce am descris întrucâtva aici pe celea două femei cari sunt pe pământ, desigur că fiecare femeie cercetând acestea rânduri, își va putea găsi fotografia ei, în una din celea două poze. Căci știm că nu sunt mai multe poze numai două. Femeia bună ne-a fost caracterizată prin celea 6 puncte a-le lui Petru, iar cea rea prin Solomon. Niciodată omul dela sine nu s'a putut face din rău bun, precum perețele negru, nu se poate face alb dela sine, nici fiare sălbatecă nu se poate domestici (îmblânzi) dela sine ci trebuie să fie o mână; care face totul nou. Omul din firea lui este rău și tot ce este bun, a fost prefăcut de mâna lui Dumnezeu; și se poate vedea aceasta, dacă privim pe cele două femei. Ele nu erau dela început două, ci numai una.

Dar ele au devenit două, prin șiretenia lor. Ecles. 7, 20; Fac. 1. 27; c. 3, 6 Și acuma iară vor fi numai

una! Prin prefacerea înnoirii minții lor vor deveni iară numai una, adeca cea rea va fi prefăcută în bună prin mâna miloasă a Lui Isus. Numai El poate schimba firea oamenilor și să-i facă buni. Femeile păcătoase ce au venit în fața lui Isus, a fost tămăduite și vindecată de El, apoi ele îi slujau Lui Luca 8, 2. Nimenea nu ar voii ca să fie rău, dar răul din om este o boală, ce nu se poate vindeca numai decă venim la Isus. Precum femeile rele așa și bărbații răi, sunt bolnavi sufletește și leacul tuturora este numai la Medicul cel Bun, Isus.

Nimenea nu ar dori ca să aibă de soție o așa femeie rea, de care s'a vorbit mai sus; dar una să știe că aceasta alegere nu stă în puterea omului. De mii de ori se întâmplă, că cel ce caută mai mult și alege mai mult, va găsi tocmai o așa femeie, de care ne spune Solomon, în Prov. 11, 22; 21, 9. Ci să știe ori-cine, că prin a lui iscusință poate găsi avere, dar nici-odată femeie bună; iar cine are femeie bună aceasta este darul Lui Dumnezeu. Prov. 18, 22; 31 10.

Fericiți toți cei ce au astfel de femei bune. Să dăm Mărire lui Dumnezeu, căci este știut, că: „Tot daru desăvârșit se pogoară de sus dela Părintele luminilor“. Femeia bună este cel mai bun dar, c el dă Dumnezeu omului. Prin femeia bună toate se fac bine, viața și de este

grea și de multeori insuportabilă, cu o soție bună este numai pe jumătate de grea dar, cu una rea este un adevărat iad. Se zice cu adevărat, că totul depinde dela femeie, și binele și răul. Dumnezeu se aibă milă de mai mulți oameni, se le dăruiască femei bune.

BINȚINȚEANU.

CONFERINȚE.

În ziua de 28 și 29 Dec. 1931, frații din cercul bisericesc „Deva“ au avut conferința anuală, în biserica fraților din Vărmaga, jud. Hunedoara. (Predicator Ilie Mirza). În prima zi, a fost darea de seamă a vechiului comitet și alegerea noului comitet, iar seara a fost o Evanghelizare înălțătoare care a ținut în vie atențiune întreg auditorul, care nu mai încăpea în biserică ci stătea îngrămădit pe la ferestre și ușe. La aceasta evanghelizare au vorbit între alți și fr. Pavel Boșorogan președintele comunității, care a câștigat inima multor ascultători; explicând pilda celor zece fecioare. În ziua a doua a fost ordinarea fraților Faur Alexandru din com. Cârjiți și Vulsan Gheorghe din Teliucul inf. ca diaconi. Domnul să binecuvinteze atât de cei ce au fost hrăniți din Cuvântul Său la evanghelizare, cât și pe cei doi lucrători, noi, toți frații

au fost deplin mulțumiți și bucueroși căci din nou s'a adeverit, că o conferință cercuală nu este numai o dare de seamă, ci o adevărată școală apostolică.

Asemea în ziua de 5 Ian. 1932. Cercul bis. „Aiud“ (Predicator Gh. Cosma) a ținut conferința anuală, în biserica bpt. din Tiur jud. Târn. Mică. După ce au fost făcut apelul celor veniți ca delegați, și iarăș s'a ținut o evanghelizare, cu tema cum să urmăm pe Isus, la care au vorbit frații. Cosma, Codlea Iustin și P. Boșorogan. În ziua următoare au mai sosit frați din cerc și a urmat lucrarea conferinței, fr. P. Boșorogan au îndemnat pe frați și surori ca să ajute cu toții ca să zidim o casă Orfanală pentru săraci și bătrâni, la care toți cei de față au arătat mare voință. Fr. Cosma a întrebat dacă mai voesc frați ca să mai apară foița „Glasul Evangheliei“? le cer toți frații ridicându-se în picioare au cerut ca foița să apară și au făcut abonamente noi.

În ziua de 27 Dec. 1931. Cercul bis. „Alba-Iulia“ (Predicator Gl. Cristea) a ținut conferința sa anuală în Bis. din Pâclișa, jud. Alba, la care au luat parte o mulțime de frați din jur. După dare de seamă, a urmat mai multe sfaturi bune pentru planul de lucru în viitor, date de mai mulți frați. Au fost asemenea îndemuri ca frățietatea să stăruiască din toate puterile, ca să putem ridica

cât mai curând casa săracilor, de care avem mare lipsă.

În ziua de 6 Ian. 1932. S'a ținut prima conferință a cercului „Nou“ la care a lucrat în mod provizor, fr. diacon Nic. Roșiu. Conferința a fost ținută în biserica bpt. din Hăpria jud. Alba. Au fost aleși ca lucrători în acest cerc, frații Ieronim Schiau din Daia Rom. și Ioan Dan din Pețrești.

Asemenea a fost ales și comitet, și la propunerea fratelui P. Boșorogan, conferința a protestat în contra ținerii închisă a casei de rugăciune a fraților din Ohaba și a însărcinuat pe fratele președinte P. Boșorogan, ca acest protest să-l înainteze Ministerului de Culte cerând din nou ca să deschidă casa de rugăciune din Ohaba.

**„Mergeți în
toată lumea...”**
(urmare)

Misionarul se coboară în cabina lui, se așază pe genunchi și se rugă: „Tată bun, Tu m'ai trimis pe mine în Africa te rog nu mă lăsa singur, fi cu mine, fi ajutorul meu“ Când isprăvi aceste cuvinte vru să zică mai departe rugăciunea, când cineva îl trase pe spate și strigă: „Ce faci tu aici! Pe Alah mă jur că tu vei muri“ și cu cuțitul în mână

dreaptă ridicată iar cu stânga îl ținea de gât să nu strige. (Era musulmanul cel infuriat). Misionarul zise: „Rogu-te dă-mi voe să-mi termin rugăciunea și după aceea fă ce vrei cu mine“. „Roagă-te“ strigă musulmanul „dar repede. Mie rugăciunea ta nu-mi folosește nimic. Haide ești gata!“ Și așezându-se pe scaun cu cuțitul deasupra capului misionarului în timp ce el se ruga: „Doamne Isus, dacă e dela Tine să nu merg în Africa, facă-se voia Ta! Tu cel ce ai iertat pe tâlharul de pe cruce, iartă și pe omul acesta ce stă cu cuțitul asupra mea să-mi ia viața. Tu iartă. păcatele lui. Dacă eu vin acum la tine tu fă-i mântuire sufletului său și primește-l la Tine“. Se sculă de pe genunchi în timp ce musulmanul rămase ca înmărmurit și îi zise: „Ce bine îți face Isus al tău! Crezi că vei avea un bine dacă tu ești creștin? Iacă viața ta e în mâinile mele, câteva clipe și nu vei mai fi!“ „Poți să o faci aceasta“ zise misionarul, dar să ști că chiar dacă eu nu voi merge în Africa totuși Isus va trimite alții. Isus al meu e mai mare ca Mahomed al tău. Isus a murit și a înviat. Mahomed a murit dar n'a înviat“. Când auzi musulmanul se infuriă și mai tare în timp ce misionarul deschise Evanghelia și citi: „Cine își dă viața pentru mine și Evanghelia o va câștiga . . .“ Infuriat trânti cuțitul peste bibliie și trântind ușa cabinei cu fu-

rie eși afară. Misionarul ingenuchie din nou și zise: „Doamne Isus, tu poți să faci pe omul acesta un serv al Tău! Tu fă-i cunoscut numele Tău Și două lacrimi ferbinți căzură pe paginile bibliei. A doua zi veni din nou musulmanul la misionar, nu ca să-l omoare ci ca să-i explice despre Profetul cel mare „Isus“. Când ajunse la țarm musulmanul fu botezat. Nu peste mult timp în Maroc fu ridicat un spital pe a cărui front era scris: „Ridicat în onoarea lui Isus Christos pentru cei bolnavi de musulmanul N. B. Lângă spital era o sală frumoasă de rugăciune unde în fiecare Duminecă misionarul ținea două predici de chemare pentru păcătoși. Trecu un an decând misionarul și musulmanul lucra când într-o Duminecă seara după oara de predică se întoarse acasă oboșit. Când își căută printre scrisorile primite în aceia zi, găsi o telegramă dela soție care scria așa: Așteaptă, vin la tine. Am simțit chemarea lui Dumnezeu Soția ta Haile.

Când citi aceste rânduri căzu pe genunchi și se rugă: „Părinte Ceresc, îți mulțumesc că m'ai ascultat. Îți mulțumesc pentru răbdarea ce mi-ai dat. Ajută-mă ca viața mea și a Soției mele să fie pusă în serviciul Tău. Bindecuvintează oamenii cărora le vestesc numele Tău. Ajută-mi să pot câștiga suflete pentru Tine“. Și ridicându-se de pe genunchi, din nou citi telegrama, simțindu-se mul-

tumit în sufletul său pentru faptul că Dumnezeu i-a ascultat rugăciunea.

— Sfârșit —

Prelucrat de **Avram Bălgrădeanu.**

Păcatul lui Iuda.

Lăcomia (Zgârcenia)

de **I. Lăzărescu (Clopotiva)**

(urmare)

Auzind toate acestea fraților, să ne grăbim fiecare să scoatem afară din inima noastră toate zgârcenia și lăcomia, cari înșală pe mulți, că îi face să cugete că și așa zgârceți vor putea intra în Impărăția lui Dumnezeu. Să căutăm numai la Domnul, care bogat fiind S'a făcut sărac, ca prin sărăcia lui, să fim noi bogați la Dumnezeu. Mat. 6, 19. 20. 21. Toți cari voesc a scăpa de această boală (a lui Iuda) se știe că nu pot scăpa numai așa cu una cu două, căci aceasta demon, nu poate fi scos numai cu post și cu rugăciune. Zgârcenia este plăcerea și voia diavolului, dărnicia este iubirea și lucrarea lui Dumnezeu. Dacă ne rugăm lui Dumnezeu, El ne ajută, ca prin post și prin dărnicie, să scoatem afară din inimă acest soim de demon Iacob 4, 7. 8.

Iubiți frați, dacă Domnul Isus este stăpânul și Domnul nostru, iar noi cei mântuiți suntem Impărăția Sa . . . Să știm că Impărăția Lui nu stă în

cuvânt, ci în putere. El vrea cu puterea noastră, să-Și mărească Impărăția peste tot pământul. Care este puterea noastră, dacă nu rodul muncii și energiei noastre . . . este ayutul și banul nostru. Acestea să ne servească nouă, iar noi cu ele să servim pe Domnul, din toată inima, din tot sufletul, din tot cugetul și din toată puterea noastră. Când în locul zgârceniei va fi dărnicia, vom putea zice: „Doamne, facă-să Voia Ta, Vino Tu intru Impărăția Ta„! Amin.

I. LĂZĂRESCU
(Clopotiva)

UN APEL,

CĂTRĂ TOATE FEMEILE BAPTISTE, CE FAC PARTE ÎN COMUNITATEA A-IULIA!

Aducem la cunoștința tuturor sorerilor noastre, și la acelea cari nu sunt organizate în societatea femeilor, că noi femeile din cercul Alba-Iulia, în ziua de 7 Ian. 1932 fiind adunate în conferința noastră la Alba-Iulia (Partos) ne-am hotărât și obligat sufletește, că voim a avea o parte de lucru la zidirea Casei Săracilor, care se va zidi cu ajutorul Lui Dumnezeu în Alba-Iulia, adecă voim a ajuta la clădirea acestei case; cu aceia că noi fiecare femeie care suntem mântuită de Domnul Isus, vom da în anul acesta toate ouăle

ce vor fi în fiecare Duminică, pentru Casa săracilor.

Facem deci acest călduros apel la inimile tuturor femeilor mântuite, ca să se asocieze cu noi, la acest mare serviciu. Și, credem că făcând așa, Domnul ne va ajuta ca să ne bucurăm că am putut face și noi o parte din aceia casă; în care se vor adăposti săracii din poporul Domnului.

Sunt rugate toate surorile ca să se vorbească laolaltă în fiecare biserică, fie cât de mic numărul lor chiar și unde este numai o femeie; și să ne comunice de grabă numele fiecărei femei care se asociază cu noi a se adresa conducătorului de biserică și noi le vom trimite atâtea carnete în care se noteze ouăle din fiecare Duminică, câte femei vor fi.

În numele comitetului cercual:

ss. *Carolina Ciortea*, A-Iulia-Partoș,
președinta cercului,

ss. *Hilda Boșorogan*,
cassiera cercului.

Alba-Iulia. Banu Mihalcea Nr. 54.

La fondul Casei Săracilor, au mai dăruit următorii:

Miron Petru, Presaca	—	500	Lei,
Petru Lugoja, Almaș M.	—	300	„
Soc. Femei. Presaca	—	200	„
Soc. Femei Găureni Po.	—	200	„
Ana Stef Presaca	—	100	„
Sânt. Gherman Meteș	—	100	„
Sofica Florea Pâclișa	—	100	„
Biserica Craiva	—	100	„
Maria Rus Presaca	—	100	„

Ștefan Lugoja Almaș M.	100	„
Petru Ursalăș Presaca	100	„
Atanasie Ștef Presaca	—	100
Păcurar Ioan A-Iulia	—	175
Ieronim Schiau Daia	—	100
Sofia Roșca Partoș	—	500
Soc. Fem. Ampoița	—	500
Florea Jurj A-Iulia	—	200
Soc. Fem. Acmar	—	200
Ilie Mârza și fam. Deva	100	„
Săbău Aron Bărsău	—	50
Lucretia Opruța Ampoița	50	„
Ana Mariș Almaș Mare	—	80
Ioan Onica Presaca	—	45

(Va urma în numărul viitor)

Pagina femeii.

În ziua de 7 Ian. 1932 s'a ținut conferința soc. fem. din cercul Alba-Iulia. La aceasta conferință, au luat parte o mulțime de surori din tot cercul. Dăm mai jos unele extrase din rapoartele ce s'au dat; din care se poate vedea cât de bine au înaintat femeile noastre în misiunea lor; fiecare societate a lucrat bine și din lucrul ei a ajutat unde era lipsă: însă unele societăți nu numai că au lucrat bine, dar și-au împărțit rodul muncii lor foarte bine, precum vom vedea:

Soc. fem. din Partoș 9 membre, au avut venite în 1931 de Lei 2142 din cari au donat în scopuri misionare Lei 1336.

Soc. fem. Presaca, a dat în scopurile misionare 1595 Lei,

Soc. Alba-Iulia, au avut venite 4267, au dat ajutoare de Lei 3906, sunt 6 membre.

Soc. fem. Acuari, au avut venite 4044 Lei aceasta sumă întreagă au dat-o ajutoare.

Soc. fem. Ampoița, au avut venite de 2538 au dat în lucrul domnului 1547 Lei.

N. Red. acestea două societăți din urmă, au lucrat mai bine; iar cea din Ampoița, a întrăcut pe toate fiindcă a știut să împartă darurile ei într'un mod binecugetat. N'au lăsat nici un loc gol și anume: a dat ajutor la Misiune în suma de Lei 175 la săraci (milă) „ 35 taxă la caseria cercului „ 50 la casa orfanală a săracilor „ 500 la întreținerea comunității „ 100 la misionari, — — — „ 168 la un bolnav — — — „ 70 la biserica lor din loc — „ 275 la foiața Glasul Evangheliei „ 30 și la 2 fetețe sărace haine de „ 144

Ajutor total, Lei 1547

Voim a crede, că dacă toate societățile femeilor, din comunitatea noastră ar fi așa bine organizate, ca cea din cercul Alba-Iulia, (al cărui predicator este fr. Cristea Gligor) în scurt timp, am putea avea gata casa orfanală; dupăcare așteaptă atâția orfani și frați, cari au lipsă ca să fie adăpostiți și ocrotiți acolo.

Dumnezeu se binecuvinteze lucrul și bunul mers al surorilor noastre, cari ajută mult la predicarea Sfintei Evanghelii, prin aceea că ajută pe Domnul cu ce au. Luca 8, 1-4.

P. Boșorogan
președintele comunității.

Cu Putere și Mărire Mare

A doua venire a lui Isus va fi cu totul contrară la cea dintâi. Atuncia a fost mărirea lui învăluită în haine omenesti. El a venit fără descoperirea (arătarea) mării Sale? Când va veni a doua oră, Dumnezeirea Lui nu va mai fi ascunsă. El va veni cu Mărirea Lui și Tatălui Său. El va veni întru asemănarea lui Dumnezeu, ca Fiul Său iubit, ca prințul cerului și al pământului. În loc de coroană de spini, va purta coroana mării. În loc de haina (îmbrăcăminte) omenească, va fi îmbrăcat în haină regească. Pe hainele sale vor fi scrise nume: „Regele regilor și Domnul domnilor.“

La venirea lui Christos cea dintâi, Christos a fost tăgăduit și respins și ca un criminal a fost târât la curtea lui Pilat, unde a fost batjocorit în chip rușinos. El a fost chinuit și răstignit; prin palmele și picioarele lui a fost bătute cuie. Trei oare a

stat pe cruce, dușmanii lui își băteau joc de El, și I ziceau: „Pe alți a putut ajuta, iar pe Sine nu se poate. Dacă El este regele lui Izrael, coboare-se jos de pe cruce, ca să credem în El. El s'a încrezut în Dumnezeu, acuma Să-L scape. căci El a zis: Eu sunt Fiul lui Dumnezeu.“

La a doua S'a venire, va fi scena schimbată. El va fi recunoscut de către toți, ca Regele mării. In numele lui Isus se va plecat tot genunchele, și să știe toată limba, că Isus este Christosul, Domnul cerului și al pământului, spre onoarea Lui Dumnezeu a Tatălui. Ingerii se vor pleca înaintea Lui spre închinare. Dușmanii Lui vor vedea rătăcirea, căci ei i-L vor întâlni și toată limba va cunoaște Dumnezeirea Lui.

Pe când era Isus aici pe pământ, Mărirea Lui nu era descoperită. El a fost un om al durerilor. Oamenii își întorceau față de către El. Dar El a urmat calea arătată Lui de către Dumnezeu, purtând pașurile omeniei, se înalță spre cer, triumfător și biruitor. El a adus singele Său răscumpărător în Sfânta Sfintelor, la tronul Harului și prin aceasta Binecuvântează poporul. Acuși va veni El iarăși, ca să de-a în știre, că jertfa Lui va fi mai mult pentru păcate. Credincioșii Lui, au întărit chemarea și alegerea lor. Ei vor și veni înaintea Lui, la învierea cea dintâi;

și din nenumerate limbi va fi cântată cântarea.

„Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeu lor; și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tinguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintii au trecut.

Acuși va veni Christos pe nourii cerului cu mare putere și mărire. Ne pregătim noi, spre a-L întâmpina pe El în pace, împreună ca aceea în cari El se va preamării la venirea Lui? „Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s'a arătat încă. Dar știm că atunci când se va arăta El; pentru că Il vom vedea așa cum este.“

P. B.

Tu ești viața noastră.

O! Doamne! Tu ne-ai fost scă-
(pare,

Din an în an ne-ai ajutat,
Ne-ai dat credință și putere
Și-apoi ne-ai binecuvântat.

Noi nu suntem decât țărână;
In Tine viața am aflat,

*Astăzi trăim și poate mâine
Ne'ntoarcem de unde ne-ai luat.*

*Iar noi putem dormi o viață,
La Tine însă trece o zi
Și chiar ani de-ar trece-o mie
Abia la ziuă ne-am trezi.
Suntem ca floarea dimineața.*

*Tocmai ca gândul se duc anii
Ori cât de dulce ar fi viața,
O muncă grea și trudă multă
Este ca roua dimineața.*

*Din cer privește, Doamne sfinte
Și ne învață în mila Ta,
Să știm a prețui viața
Cu totul Ție a ne preda.*

*Ne satură de-a Ta iubire,
Ne umple inima de har
Căci dacă noi suntem cu Tine
Toate durerile dispar.*

*Și-atunci ne-om bucura de-a-
(pururi
Că tu viața noastră ești
Căci câți la tine vin stăpâne
Cu dragoste îi mântuești.*

N. Sava

Convorbirea lui Isus cu femeia la fântână în Samaria ne învață:

*Că nu este suflet atât de răț-
cit, încât se nu poată găsi pe Do-
mul.*

*Că nu este niciun prilej atât
de neînsemnat, încât Isus să nu-l
poată folosi.*

*Că nu este așa slăbiciune, unde
Isus să nu poată ajuta.*

*Că nu este niciun început atât
de mic, pe care Isus să nu-l poată
duce la sfârșit binecuvântat.*

*Că niciun timp nu este așa de
nepotrivit, ca Isus să nu-l poată
folosi la mântuirea unui suflet.*

*Că nici un om nu este așa de
râu, care să nu poată fi primit în
împărăția cerului.*

*Că uu este nici un auditor așa
de mic, care se nu aibă lipsă de-a
i se spune de celea mai sfinte
lucruri.*

Că nu este om, care a fost câștigat pentru Domnul, care are voie a sta liniștit; el trebuie ca să lucreze asupra altora.

Că nu este om, așa deneînsemnat, care se nu poată aduce o binecuvântare pentru Impărăția lui Dumnezeu.

Că în Impărăția lui Dumnezeu, nu merge după număr ci după suflete.

Că în Impărăția lui Dumnezeu, există numai o lege, despre care se poate zice: „Suprema lex regis voluntas“!
 („Că suprema lege este voința lui Dumnezeu“)

Fradebute.

Oameni nobili- Fapte nobile!

La conferința ținută în 5 Ian. în Tiur jud. Târnava Mică, frații Baitor Mihai și soția a au votat, că ei vor dărui recolta de pe un pământ de 6 măsuri, pentru întreținerea Comunității noastre. Ei au declarat, că au cetit în Biblie: III. Moisi 27, v. 16.

Asemenea au donat și fr. Nagy Istvan din Bucerdea-Grânoasă recolta de pe un loc de un jugăr, fr. Câmpean Ioan, din Șaimuș și văduva Soabo Marișca din Tiur, fiecare recolta de pe câte un loc de jumătate jugăr, pentru Orfelinat.

Frații Zudor Andrei și soția Ana din Tiur, domiciliați în Argentina ne-au trimis 6000 Lei, pentru întreținerea Comunității.

Binecuvântarea Lui Dumnezeu să se reverse peste acești oameni nobili și peste toți cari vor mai face asemenea fapte ca ei.

P. Boșorogan

SERBARE

Societatea femeilor din Mihalț jud. Alba, în ziua de 6 Dec. 1931 a avut o serbare, la care a vândut lucrurile de mână ce am lucrat și venitul de 600 lei l-am dărui Comunității noastre din Alba-Iulia pentru întreținerea ei. Domnul să binecuvinteze mai multe societăți a femeilor noastre ca să facă la fel

Amalia Potopea
președ.

NECROLOG.

In ziua de 2 Ian. 1932 a fost înmormântarea fetiței Silvia Barna din Mihalt. Fetița era de 5 ani, n'a fost bolnavă decât 2 zile. Era foarte cuminte și iubită de toți cari au cunoscut-o. În mormântarea s'a făcut seara cu lampa; căci autoritățile locale administrative așa au văzut de bine. — În mormântarea a fost oprită de a se ținea la timp, sub aceia că ar fi morb infecțios și D-l notar a chemat medicul circumscriptiei, care însă a sosit târziu; din care cauză poporul din comună ce venise se asiste la înmormântare își pierduse răbdarea și numai la intervenția fratelui președinte al comunității P. Boșorogan s'au liniștit ei au voit a lua mortul și a pleca

cu el la groapă, fără a mai aștepta sosirea medicului, iar frt. P. Boșorogan îi liniștea arătându-le că noi cu toții suntem datori a respecta legea și regulamentele ei. L-ea mai vorbit mult despre moarte și viață și despre calea mântuirii, căci poporul venise la îngropăciune de pe la oara 12 și nimenea nu s'a mai dus acasă până nu s'a ținut serviciul înmormântării.

Medicul după ce a scos afară din curte pe oamenii veniți la mort, cu jandarmi, în celea din urmă, a constat că n'a fost morb infecțios și ne-a dat voie ca să înmormântăm. Serviciul a fost îndeplinit de fr. P. Boșorogan. — Nici-un timp nu este care Domnul să nu-l poată folosi spre mântuirea vre-unui suflet.

Binf.

